

Noticia 207

2022/07. LLUITES COMPARTIDES DE LA REVISTA CAN ORIACH I D'ÒMNIUM CULTURAL DE SABADELL DEL 1975. UN RECORD, AGRAÏT I INTERESSAT, D'UN VELL (+). Article presentat a la *Revista de Ca n'Oriach* pel número 26 (Nueva Etapa) de l' Agrupación de Vecinos, del mes de novembre (<http://www.avvcanoriach.es/#noticias#revista>). Relacionada amb la Notícia 143 (2016) del 50è aniversari de la fundació de la *Revista Can Oriach* (1966-1978).

LLUITES COMPARTIDES DE LA REVISTA CAN ORIACH I D'ÒMNIUM CULTURAL DE SABADELL DEL 1975

UN RECORD, AGRAÏT I INTERESSAT, D'UN VELL

Tinc al cap i al cor, el record de la *revista Can Oriach*, de fa 56 anys, quan vaig conèixer al malaguanyat Juan Gómez, de vint anys, i em va donar el primer número de juliol del 1966, on hi signava l' editorial, parlant d'un *barrio acuciado de problemas*, i de *situar el barrio a la altura que se merece*.

Aquell mes va començar una relació sentimental amb el barri i la revista (que va publicar 108 números durant 12 anys i va arribar a tenir més de 1000 subscriptors!) que s'allargaria fins a finals de l'any 1969, treballant amb entusiasme i fent pinya amb tot una colla, en estudis socio-econòmics i que va culminar amb aquell que va fer portada històrica, d'abril de 1969 (núm. 36) *3.121 millones es el déficit urbanístico del cinturón suburbial de Sabadell és de de pesetas*, dins dels quals hi havia 6.950 habitatges necessaris, i que sabem va fer forat a l'Ajuntament del Burrull.

Aprofito, ara, per reiterar el meu agraïment a l'honor que em va fer convidant-me a participar a la taula rodona dels cinquanta anys de la revista, el 2016, fa 6 anys, i al vídeo de la història del barri, fa 3 anys, al costat de la vintena llarga de veïnes i veïns, i liderat pel Paco Vilchez.

I només per això avui m'atreveixo a compartir un record de l'any 1975, amb el Franco, assassí i genocida del català, encara viu, quan la revista va ajudar a l'ensenyament i la cultura catalana i que jo he volgut portar, amb orgull, a la taula rodona dels 50 anys de l'Òmnium Cultural de Sabadell (un honor, també), que té uns 10.300 socis a la comarca petita de Sabadell i prop dels 200.000 a tot Catalunya, amb el lema de *llengua – cultura – país*.

Vaig dir el 7 de juny passat a al Casal Pere Quart, de la Revista Can Oriach: al número 87 de març- abril del 1975, a les 3 pàgines del treball el títol *Enseñanza i Cultura Catalana*, amb entrevistes a 6 persones, entre les quals dos regidors de l'ajuntament, hi surt un comunicat d'Òmnium adreçat a tot els Ajuntament de Catalunya demanant, en 6 punts, l'ensenyament en català, la catalanització dels carrers i els noms dels municipis d'acord al nomenclàtor de l'Institut d'Estudis Catalans, de les comunicacions oficials, més recursos pel català i la normalització de la senyera als edificis oficials. Al peu del comunicat /carta hi ha els eslògans de *volem els ajuntaments i l'escola catalans i democràtics* al costat de les 4 barres, com a la portada d'aquest número de la revista, amb el text següent:

El escrito que reproducimos nos ha sido remitido por la Delegació de Òmnium Cultural. Con relación al mismo y por el interés de su contenido, este Consejo de Redacción y haciéndose eco, sin duda, del sentir de sus lectores vería con muy buenos ojos que el Alcalde la Ciudad hiciera una declaración pública de contestación a los puntos expuestos en el citado escrito

Valentia demostrada, doncs, d'Òmnium i de la Revista en aquells moments de començaments del 1975, amb molta por dels darrers temps del dictador i de la dictadura, i que encara tenien de ser sanguinaris en els propers mesos del 1975.

Han passat 47 anys des del posicionament valent de la Revista i d'Òmnium Cultural sobre *Enseñanza y cultura catalana* davant de la dictadura que la prohibia. La valoració del què ha passat després fins avui, on som i on anem, correspon a cadascú. Si voleu, en podem parlar, però avui aquí no toca. Ara només vull fer el recordatori de la *lluïta compartida* que vam fer junts.

MUCHAS GRACIAS / MOLTES GRÀCIES *REVISTA CAN ORIACH* I GENT DE CA N'ORIACH.

PS.: Agraït a Miquel Zambudio Díaz, segon director de la *Revista Can Oriach*, després de Carles Ortiz, perquè m'ha ajudat a trobar aquesta *lluita compartida*

